

---

haTha-yoga-pradIpikA

——
हठयोगप्रदीपिका

——
Document Information

Text title : haThayogapradIpikA

File name : hyp.itx

Category : yoga

Location : doc_yoga

Transliterated by : Jan Brzezinski in Balaram encoding Converted to itx encoding by Ulrich Stiehl

Latest update : April 5,2009

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 9, 2022

sanskritdocuments.org

उठयोगप्रदीपिका

॥ १ ॥ प्रथमोपदेशः

श्री-आदि-नाथाय नमोऽस्तु तस्मै

येनोपदिष्टा उठ-योग-विद्या ।

विल्लाजते प्रोन्नत-राज-योगम्

आरोढुमिच्छोरधिरोडिणीव ॥ १ ॥

प्रणाम्य श्री-गुरुं नाथं स्वात्मारामेण योगिना ।

केवलं राज-योगाय उठ-विद्योपदिश्यते ॥ २ ॥

भ्रान्त्या बहुमत-ध्वान्ते राज-योगमजानताम् ।

उठ-प्रदीपिकां धत्ते स्वात्मारामः कृपाकरः ॥ ३ ॥

उठ-विद्यां हि मत्स्येन्द्र-गोरक्षाया विजानते ।

स्वात्मारामोऽथवा योगी जानीते तत्-प्रसादतः ॥ ४ ॥

श्री-आदिनाथ-मत्स्येन्द्र-शावरानन्द-लैरवाः ।

यौरङ्गी-मीन-गोरक्ष-विठ्ठपाक्ष-भिवेशयाः ॥ ५ ॥

मन्थानो लैरवो योगी सिद्धिर्बुद्धश्च कन्थडिः ।

कोरंटकः सुरानन्दः सिद्धपादश्च र्थपटिः ॥ ६ ॥

कानेरी पूज्यपादश्च नित्य-नाथो निरञ्जनः ।

कपाली भिन्दुनाथश्च काक्यएडीश्वराढ्यः ॥ ७ ॥

अल्लामः प्रभुदेवश्च धोडा योली य टिंटीणिः ।

भानुकी नारदेवश्च भाएडः कापालिकस्तथा ॥ ८ ॥

धत्याद्यो मडासिद्धा उठ-योग-प्रभावतः ।

भाएडयित्वा काल-दण्डं ब्रह्माएडे विचरन्ति ते ॥ ९ ॥

अशेष-ताप-तमानां समाश्रय-मठो उठः ।

अशेष-योग-युक्तानामाधार-कमठो उठः ॥ १० ॥

उठ-विद्या परं गोप्या योगिना सिद्धिमिच्छता ।

भवेद्दीर्घवती गुप्ता निर्वीर्या तु प्रकाशिता ॥ ११ ॥

सुराज्ये धार्मिके देशे सुभिक्षे निरुपद्रवे ।

धनुः प्रमाणा-पर्यन्तं शिलाग्नि-जल-वर्जिते ।

ओकान्ते मठिका-मध्ये स्थातव्यं उठ-योगिना ॥ १२ ॥

अल्प-द्वारमरु-गर्त-विवरं नात्युच्च-नीयायतं

सम्यग्-गोमय-सान्द्र-लिभममलं निःशेष-जन्तूञ्जितम् ।

बाह्ये मण्डप-वेदि-कूप-रुचिरं प्राकार-संवेष्टितं

प्रोक्तं योग-मठस्य लक्षणाभिर्दं सिद्धैर्दहाभ्यासिभिः ॥ १३ ॥

अवं विधे मठे स्थित्वा सर्व-चिन्ता-विवर्जितः ।

गुडुपदिष्ट-मार्गोऽण योगमेव समभ्यसेत् ॥ १४ ॥

अत्याहारः प्रयासश्च प्रजल्पो नियमाग्रहः ।

जन-सङ्गश्च लौल्यं य षड्भिर्योगो विनश्यति ॥ १५ ॥

उत्साहात्साहसाद्धैर्यात्तत्त्व-ज्ञानाश्च निश्चयात् ।

जन-सङ्ग-परित्यागात्षड्भिर्योगः प्रसिद्ध्यति ॥ १६ ॥

अथ यम-नियमाः

अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं क्षमा धृतिः ।

दयार्जवं मिताहारः शौचं यैव यमा दश ॥ १७ ॥

तपः सन्तोष आस्तिक्यं दानभीक्ष्ण-पूजनम् ।

सिद्धान्त-वाक्य-श्रवणं धीमती य तपो हुतम् ।

नियमा दश सम्प्रोक्ता योग-शास्त्र-विशारदैः ॥ १८ ॥

अथ आसनम्

उठस्य प्रथमाङ्गत्वादासनं पूर्वमुच्यते ।

दुर्यात्तदासनं स्थैर्यमारोग्यं चाङ्ग-लाघवम् ॥ १९ ॥

वशिष्ठाद्यैश्च मुनिभिर्मत्स्येन्द्राद्यैश्च योगिभिः ।

अङ्गीकृतान्यासनानि कथ्यन्ते कानिचिन्मया ॥ २० ॥

जानूर्वाँरन्तरे सम्यक्कृत्वा पाद-तले उभे ।

ઋજુ-કાયઃ સમાસીનઃ સ્વસ્તિકં તત્પ્રચક્ષતે ॥ ૨૧ ॥

સવ્યે દક્ષિણ-ગુલ્કં તુ પૃષ્ઠ-પાર્શ્વે નિયોજયેત્ ।

દક્ષિણેડપિ તથા સવ્યં ગોમુખં ગોમુખાકૃતિઃ ॥ ૨૨ ॥

એકં પાદં તથૈકસ્મિન્વિન્યસેદ્ગુણિ સ્થિરમ્ ।

ઇતરસ્મિંસ્તથા ચોરું વીરાસનમિતીરિતમ્ ॥ ૨૩ ॥

ગુદં નિરુઘ્ય ગુલ્ફાભ્યાં વ્યુલ્કમેણ સમાહિતઃ ।

કૂર્માસનં ભવેદેતદિતિ યોગ-વિદો વિદુઃ ॥ ૨૪ ॥

પદ્માસનં તુ સંસ્થાપ્ય જાનૂર્વોરન્તરે કરૌ ।

નિવેશ્ય ભૂમૌ સંસ્થાપ્ય વ્યોમસ્થં કુક્કુટાસનમ્ ॥ ૨૫ ॥

કુક્કુટાસન-બન્ધ-સ્થો દોભ્યાં સમ્બઘ કન્ધરામ્ ।

ભવેદ્કૂર્મવદુત્તાન એતદુત્તાન-કૂર્મકમ્ ॥ ૨૬ ॥

પાદાડ્ગુણૌ તુ પાણિભ્યાં ગૃહીત્વા શ્રવણાવધિ ।

ધનુરાકર્ષણં કુર્યાદ્ધનુર્-આસનમુચ્યતે ॥ ૨૭ ॥

વામોરુ-મૂલાર્પિત-દક્ષ-પાદં

જાનોર્બહિર્વેષ્ટિત-વામ-પાદમ્ ।

પ્રગૃહ્ય તિષ્ઠેત્પશ્ચિર્વર્તિતાડ્ગઃ

શ્રી-મત્સનાથોદિતમાસનં સ્યાત્ ॥ ૨૮ ॥

મત્સ્યેન્દ્ર-પીઠં જઠર-પ્રદીપિં

પ્રચાણ-રુગ્મણ્ડલ-ખાણનાસ્ત્રમ્ ।

અભ્યાસતઃ કુણ્ડલિની-પ્રબોધં

ચન્દ્ર-સ્થિરત્વં ચ દદાતિ પુંસામ્ ॥ ૨૯ ॥

પ્રસાર્ય પાદૌ ભુવિ દાણ્ડ-રૂપૌ

દોભ્યાં પદાગ્ર-દ્વિતયં ગૃહીત્વા ।

જાનૂપરિન્યસ્ત-લલાટ-દેશો

વસેદિદં પશ્ચિમતાનમાહુઃ ॥ ૩૦ ॥

ઇતિ પશ્ચિમતાનમાસનાગ્ર્યં

પવનં પશ્ચિમ-વાહિનં કરોતિ ।

ઉદયં જઠરાનલસ્ય કુર્યાદ્

ઉદરે કાશ્યમરોગતાં ચ પુંસામ્ ॥ ૩૧ ॥

धरामवष्टभ्य कर-द्रयेन

तत्-कूर्पर-स्थापित-नाभि-पार्श्वः ।

उच्य्यासनो दण्डवदुत्थितः भे

मायूरमेतत्प्रवदन्ति पीठम् ॥ ३२ ॥

उरति सकल-रोगानाशु गुल्मोदरादीन्

अभिभवति य द्रोषानासनं श्री-मयूरम् ।

भङ्गु कदशन-भुक्तं भस्म कुर्यादशेषं

जनयति जठराग्निं जारयेत्काल-कूटम् ॥ ३३ ॥

उत्तानं शभवद्भूमौ शयनं तच्छवासनम् ।

शवासनं श्रान्ति-उरं चित्त-विश्रान्ति-कारकम् ॥ ३४ ॥

यतुरशीत्यासनानि शिवेन कथितानि य ।

तेभ्यश्चतुष्कमादाय सारभूतं भ्रवीम्यहम् ॥ ३५ ॥

सिद्धं पद्मं तथा सिद्धं भद्रं वेति यतुष्टयम् ।

श्रेष्ठं तत्रापि य सुभे तिष्ठेत्सिद्धासने सदा ॥ ३६ ॥

अथ सिद्धासनम्

योनि-स्थानकमङ्घ्रि-मूल-घटितं कृत्वा दृढं विन्यसेत्

मेण्ड्रे पादमथैकमेव लृष्टये कृत्वा हनुं सुस्थिरम् ।

स्थाणुः संयमितेन्द्रियोऽयल-दृशा पश्येद्भुवोरन्तरं

उयेतन्मोक्ष-कपाट-भेद-जनकं सिद्धासनं प्रोच्यते ॥ ३७ ॥

मेण्ड्रादुपरि विन्यस्य सव्यं गुल्फं तथोपरि ।

गुल्फान्तरं य निक्षिप्य सिद्धासनमिदं भवेत् ॥ ३८ ॥

अेतत्सिद्धासनं प्रादुरन्त्ये वजासनं विदुः ।

मुक्तासनं वदन्त्येके प्रादुर्गुप्तासनं परे ॥ ३९ ॥

यमेष्विव मिताडारमहिंसा नियमेष्विव ।

भुष्यं सर्वासनेष्वेकं सिद्धाः सिद्धासनं विदुः ॥ ४० ॥

यतुरशीति-पीठेषु सिद्धमेव सदाभ्यसेत् ।

द्वासमति-सडस्राणां नाडीनां मल-शोधनम् ॥ ४१ ॥

आत्म-ध्यायी मिताडारी यावद्वाद्यश-वत्सरम् ।

सद्यः सिद्धासनाभ्यासाद्योगी निष्पत्तिमाप्नुयात् ॥ ४२ ॥

किमन्यैर्बहुभिः पीठैः सिद्धे सिद्धासने सति ।

प्राणानिले सावधाने बद्धे डेवल-कुम्भके ।

उत्पद्यते निरायासात्स्वयमेवोन्मनी कला ॥ ४३ ॥

तथैकास्मिन्नेव दृढे सिद्धे सिद्धासने सति ।

बन्ध-त्रयमनायासात्स्वयमेवोपजायते ॥ ४४ ॥

नासनं सिद्ध-सदृशं न कुम्भः डेवलोपमः ।

न ज्येष्ठी-समा मुद्रा न नाद-सदृशो लयः ॥ ४५ ॥

अथ पद्मासनम्

वामोरुपरि दक्षिणं च यरुणं संस्थाप्य वामं तथा

दक्षोरुपरि पश्चिमेन विधिना धृत्वा कराभ्यां दृढम् ।

अङ्गुष्ठौ हृदये निधाय त्रिभुजं नासाग्रमालोकयेत्

अतद्व्याधि-विनाश-कारि यमिनां पद्मासनं प्रोच्यते ॥ ४६ ॥

उत्तानौ यरुणौ कृत्वा उरु-संस्थौ प्रयत्नतः ।

उरु-मध्ये तथोत्तानौ पाणी कृत्वा ततो दृशौ ॥ ४७ ॥

नासाग्रे विन्ध्यसेद्राजद्-अन्त-मूले तु जिह्वया ।

उत्तम्य त्रिभुजं वक्षस्युत्थाप्य पवनं शनैः ॥ ४८ ॥

छदं पद्मासनं प्रोक्तं सर्व-व्याधि-विनाशनम् ।

दुर्लभं येन केनापि धीमता लभ्यते भुवि ॥ ४९ ॥

कृत्वा सम्पुटितौ करौ दृढतरं बद्ध्वा तु पद्ममासनं

गाढे वक्षसि सन्निधाय त्रिभुजं ध्यायंश्च तथेतसि ।

वारं वारमपानमूर्ध्वमनिलं प्रोत्सारयन्पूरितं

न्यग्यन्प्राणमुपैति बोधमतुलं शक्ति-प्रभावात्तरः ॥ ५० ॥

पद्मासने स्थितो योगी नाडी-द्वारेण पूरितम् ।

मारुतं धारयेद्यस्तु स मुक्तो नात्र संशयः ॥ ५१ ॥

अथ सिंहासनम्

गुल्फौ च वृषास्याधः सीवन्त्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ।

दक्षिणे सव्य-गुल्फं तु दक्ष-गुल्फं तु सव्यके ॥ ५२ ॥

उस्तौ तु ज्ञानोः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीः सम्प्रसार्य च ।
व्यात्त-वक्तो निरीक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः ॥ ५३ ॥

सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगि-पुङ्गवैः ।
अन्ध-त्रितय-सन्धानं कुरुते यासन्नोत्तमम् ॥ ५४ ॥

अथ भद्रासनम्

गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्त्याः पार्श्वयोः क्षिप्ते ।
सव्य-गुल्फं तथा सव्ये दक्ष-गुल्फं तु दक्षिणे ॥ ५५ ॥

पार्श्व-पादौ च पाणिभ्यां दृढे बद्ध्वा सुनिश्चलम् ।
भद्रासनं भवेदेतत्सर्व-व्याधि-विनाशनम् ।
गोरक्षासनमित्याहुर्दिदं वै सिद्ध-योगिनः ॥ ५६ ॥

अेवमासन-अन्धेषु योगीन्द्रो विगत-श्रमः ।
अल्पसेत्राडिका-शुद्धिं मुद्रादि-पवनी-डियाम् ॥ ५७ ॥

आसनं कुम्भकं चित्रं मुद्राप्यं करणं तथा ।
अथ नादानुसन्धानमभ्यासानुक्रमो उठे ॥ ५८ ॥

ब्रह्मयारी मिताडारी त्यागी योग-परायणः ।
अबद्धाङ्घ्र्यं भवेद्दुःखिनात्र कार्या विचारणा ॥ ५९ ॥

सुस्निग्ध-मधुराडारश्चतुर्थांश-विवर्जितः ।
भुज्यते शिव-सम्प्रीत्यै मिताडारः स उच्यते ॥ ६० ॥

कट्वाभ्ल-तीक्ष्ण-लवणोष्ण-उरीत-शाक-
सौवीर-तैल-तिल-सर्षप-मध-मत्स्यान् ।
आजादि-मांस-दधि-तक-कुलत्थकोल-
पिण्याक-डिङ्गु-लशुनाद्यभपथ्यमाहुः ॥ ६१ ॥

भोजनमहितं विद्यात्पुनरस्योष्णी-कृतं रुक्षम् ।
अतिलवणमभ्ल-युक्तं कदशन-शाकोत्कं वर्ज्यम् ॥ ६२ ॥

वह्नि-स्त्री-पथि-सेवानामादौ वर्जनमाचरेत् ॥ ६३ ॥

तथा छि गोरक्ष-वचनम्

वर्जयेद्गुर्जन-प्रान्तं वह्नि-स्त्री-पथि-सेवनम् ।

प्रातः-स्नानोपवासादि काय-उवेश-विधिं तथा ॥ ६४ ॥

गोधूम-शालि-यव-षाष्टिक-शोभनात्रं
 क्षीराज्य-भाण्ड-नवनीत-सिद्धा-मधूनि ।
 शुण्ठी-पटोल-ककुलादिक-पञ्च-शाकं
 मुद्गादि-दिव्यमुदकं च यमीन्द्र-पथ्यम् ॥ ६५ ॥
 पुष्टं सुमधुरं स्निग्धं गव्यं धातु-प्रपोषणम् ।
 मनोभिलषितं योग्यं योगी भोजनमाचरेत् ॥ ६६ ॥
 युवो वृद्धोऽतिवृद्धो वा व्याधितो दुर्बलोऽपि वा ।
 अब्यासात्सिद्धिमाप्नोति सर्व-योगेष्वतन्द्रितः ॥ ६७ ॥
 क्रिया-युक्तस्य सिद्धिः स्यादडियस्य कथं भवेत् ।
 न शास्त्र-पाठ-मात्रेण योग-सिद्धिः प्रजायते ॥ ६८ ॥
 न वेष-धारणं सिद्धेः कारणं न च तत्-कथा ।
 क्रियैव कारणं सिद्धेः सत्यमेतन्न संशयः ॥ ६९ ॥
 पीठानि कुम्भकाश्चिन्ना दिव्यानि करणानि च ।
 सर्वाण्यपि उठाभ्यासे राज-योग-कृत्वावधि ॥ ७० ॥
 एति उठ-प्रदीपिकायां प्रथमोपदेशः ।

॥ २ ॥ द्वितीयोपदेशः
 अथासने दृष्टे योगी वशी छित-मिताशनः ।
 गुडुपदिष्ट-मार्गोण प्राणायामान्समभ्यसेत् ॥ १ ॥
 यत्ने वाते यत्नं चित्तं निश्चले निश्चलं भवेत् ॥
 योगी स्थाणुत्वमाप्नोति ततो वायुं निरोधयेत् ॥ २ ॥
 यावद्वायुः स्थितो देहे तावज्जुवनमुच्यते ।
 मरणं तस्य निष्क्रान्तिस्ततो वायुं निरोधयेत् ॥ ३ ॥
 मलाकलासु नाडीषु मारुतो नैव मध्यगः ।
 कथं स्याद्गुन्मनीभावः कार्य-सिद्धिः कथं भवेत् ॥ ४ ॥
 शुद्धमेति यदा सर्वं नाडी-युक्तं मलाकुलम् ।
 तदैव जायते योगी प्राण-संग्रहणो क्षमः ॥ ५ ॥
 प्राणायामं ततः कुर्यान्नित्यं सात्त्विकया धिया ।

यथा सुषुम्णा-नाडीस्था मलाः शुद्धिं प्रयान्ति य ॥ ६ ॥

बद्ध-पद्मासनो योगी प्राणं चन्द्रेण पूरयेत् ।

धारयित्वा यथा-शक्तिं भूयः सूर्येण रेचयेत् ॥ ७ ॥

प्राणं सूर्येण याकृष्य पूरयेदुदरं शनैः ।

विधिवत्कुम्भकं कृत्वा पुनश्चन्द्रेण रेचयेत् ॥ ८ ॥

येन त्यजेत्तेन पीत्वा धारयेदतिरोधतः ।

रेचयेच्च ततोऽन्येन शनैरेव न वेगतः ॥ ९ ॥

प्राणं चेद्विऽया पिबेन्नियमितं भूयोऽन्यथा रेचयेत्

पीत्वा पिङ्गलया समीरणमथो बद्ध्वा त्यजेद्भ्रामया ।

सूर्य-चन्द्रमसोरनेन विधिनाभ्यासं सदा तन्वतां

शुद्ध्या नाडि-गाणाम्भवन्ति यमिनां मास-त्रयाद्दूर्ध्वतः ॥ १० ॥

प्रातर्मध्यन्दिने सायमर्ध-रात्रे च कुम्भकान् ।

शनैरशीति-पर्यन्तं यतुर्वारं समभ्यसेत् ॥ ११ ॥

कनीयसि भवेद्स्वेदं कम्पो भवति मध्यमे ।

उत्तमे स्थानमाप्नोति ततो वायुं निबन्धयेत् ॥ १२ ॥

जलेन श्रम-जातेन गात्र-मर्दनमाचरेत् ।

दृढता लघुता यैव तेन गात्रस्य जायते ॥ १३ ॥

अभ्यास-काले प्रथमे शस्तं क्षीराज्य-भोजनम् ।

ततोऽभ्यासे दृढीभूते न तादृङ्-नियम-ग्रहः ॥ १४ ॥

यथा सिंढो गजो व्याघ्रो भवेद्भृशः शनैः शनैः ।

तथैव सेवितो वायुरन्यथा उन्ति साधकम् ॥ १५ ॥

प्राणायामेन युक्तेन सर्व-रोग-क्षयो भवेत् ।

अयुक्ताभ्यास-योगेन सर्व-रोग-समुद्गमः ॥ १६ ॥

छिक्का श्वासश्च कासश्च शिरः-कर्णाक्षि-वेदनाः ।

भवन्ति विविधाः रोगाः पवनस्य प्रकोपतः ॥ १७ ॥

युक्तं युक्तं त्यजेद्वायुं युक्तं युक्तं च पूरयेत् ।

युक्तं युक्तं च बध्नीयादेवं सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥

यदा तु नाडी-शुद्धिः स्यात्तथा विज्ञानि बाह्यतः ।

कायस्य कृशता कान्तिस्तदा जायते निश्चितम् ॥ १८ ॥

यथेष्टं धारणां वायोऽनलस्य प्रदीपनम् ।

नादाभिव्यक्तिरारोग्यं जायते नाडि-शोधनात् ॥ २० ॥

मेद-श्लेष्माधिकः पूर्वं षट्-कर्माणि समाचरेत् ।

अन्यस्तु नाचरेत्तानि द्रोषाणां समभावात् ॥ २१ ॥

धौतिर्भस्तिस्तथा नेतिस्त्राटकं नौलिकं तथा ।

कपाल-भातिश्चैतानि षट्-कर्माणि प्रयक्षते ॥ २२ ॥

कर्म षट्कमिदं गोप्यं घट-शोधन-कारकम् ।

विचित्र-गुण-सन्धाय पूज्यते योगि-पुङ्गवैः ॥ २३ ॥

तत्र धौतिः

यतुर्-अङ्गुल-विस्तारं उस्त-पञ्च-दशायतम् ।

गुरुपदिष्ट-मार्गोऽसिक्तं वस्त्रं शनैर्गसेत् ।

पुनः प्रत्याहरेत्यैतदुद्धितं धौति-कर्म तत् ॥ २४ ॥

कास-श्वास-प्लीह-कुष्ठं कङ्करोगाश्च विंशतिः ।

धौति-कर्म-प्रभावेण प्रयान्त्येव न संशयः ॥ २५ ॥

अथ भस्तिः

नाभि-द्वय-जले पायौ न्यस्त-नालोत्कटासनः ।

आधाराङ्गुल्यनं कुर्यात्कपालं भस्ति-कर्म तत् ॥ २६ ॥

गुल्म-प्लीहोदरं चापि वात-पित्त-कफोद्भवाः ।

भस्ति-कर्म-प्रभावेण क्षीयन्ते सकलामयाः ॥ २७ ॥

धान्त्वद्विधान्तः-करण-प्रसादं

दधाव्य कान्तिं दहन-प्रदीपम् ।

अशेष-दोषोपचयं निहन्याद्

अभ्यस्यमानं जल-भस्ति-कर्म ॥ २८ ॥

अथ नेतिः

सूत्रं वितस्ति-सुस्निग्धं नासानाले प्रवेशयेत् ।

मुष्णान्निर्गमयेत्यैषा नेतिः सिद्धैर्निगद्यते ॥ २९ ॥

कपाल-शोधिनी चैव दिव्य-दृष्टि-प्रदायिनी ।

जत्रूर्ध्व-जात-रोगौघं नेतिराशु निडन्ति य ॥ ३० ॥

अथ त्राटकम्

निरीक्षेत्रिश्चल-दृशा सूक्ष्म-वक्ष्यं समाहितः ।

अश्रु-सम्पात-पर्यन्तमाथार्यैस्त्राटकं स्मृतम् ॥ ३१ ॥

भोयनं नेत्र-रोगाणां तन्दाद्रीणां कपाटकम् ।

यत्नतस्त्राटकं गोप्यं यथा ङाटक-पेटकम् ॥ ३२ ॥

अथ नौलिः

अमन्दावर्त-वेगेन तुन्दं सव्यापसव्यतः ।

नतांसो भ्रामयेदेषा नौलिः सिद्धैः प्रशस्यते ॥ ३३ ॥

मन्दाग्नि-सन्दीपन-पायनादि-

सन्धापिकानन्द-करी सहैव ।

अशेष-दोष-मय-शोषणी य

उठ-डिया मौलिरियं य नौलिः ॥ ३४ ॥

अथ कपालभातिः

भस्त्रावल्लोड-कारस्य रेथ-पूरौ ससम्भ्रमौ ।

कपालभातिर्विष्याता कङ्क-दोष-विशोषणी ॥ ३५ ॥

षट्-कर्म-निर्गत-स्थौल्य-कङ्क-दोष-मलादिकः ।

प्राणायामं ततः कुर्यादनायासेन सिद्ध्यति ॥ ३६ ॥

प्राणायामैरेव सर्वे प्रशुष्यन्ति मला एति ।

आथार्याणां तु केषाञ्चिदन्यत्कर्म न संमतम् ॥ ३७ ॥

अथ गज-करणी

उदर-गत-पदार्थमुद्धमन्ति

पवनमपानमुदीर्य कण्ठ-नाले ।

कुम्भ-परियय-वश्य-नाडि-यङ्का

गज-करणीति निगद्यते उठङ्गैः ॥ ३८ ॥

भ्रुवामयोऽपि त्रिदशाः पवनाभ्यास-तत्पराः ।

अभूवन्नन्तक-भ्यात्तस्मात्पवनमभ्यसेत् ॥ ३९ ॥

यावद्भङ्गो मरुद्-देशे यावच्छित्तं निराकुलम् ।

यावद्दृष्टिर्भुवोर्मध्ये तावत्काल-भयं कुतः ॥ ४० ॥

विधिवत्प्राण-संयामैर्नाडी-युके विशोधिते ।

सुषुम्प्राण-वदनं भित्त्वा सुभाद्धिशति मारुतः ॥ ४१ ॥

अथ मनोन्मनी

मारुते मध्य-संयारे मनः-स्थैर्यं प्रजायते ।

यो मनः-सुस्थिरी-त्वावः सैवावस्था मनोन्मनी ॥ ४२ ॥

तत्-सिद्धये विधानश्लाघ्नित्रास्तुर्वन्ति कुम्भकान् ।

विचित्र कुम्भकाभ्यासाद्धिचित्रां सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

अथ कुम्भक-भेदाः

सूर्य-भेदनमुज्जयी सीत्कारी शीतली तथा ।

भस्त्रिका भ्रामरी भूर्छा प्लाविनीत्यष्ट-कुम्भकाः ॥ ४४ ॥

पूरकान्ते तु कर्तव्यो भन्धो जल-धराभिधः ।

कुम्भकान्ते रेचकादौ कर्तव्यस्तूडियानकः ॥ ४५ ॥

अधस्तात्तुग्यनेनाशु कण्ठ-सङ्कोचने कृते ।

मध्ये पश्चिम-तानेन स्यात्प्राणो ब्रह्म-नाडिगः ॥ ४६ ॥

आपानमूर्ध्वमुत्थाप्य प्राणं कण्ठादधो नयेत् ।

योगी जरा-विमुक्तः सन्धोऽशाब्द-वया भवेत् ॥ ४७ ॥

अथ सूर्य-भेदनम्

आसने सुषुप्ते योगी बद्ध्वा चैवासनं ततः ।

दक्ष-नाड्या समाकृष्य भङ्गिःस्थं पवनं शनैः ॥ ४८ ॥

आडिशादानप्राग्रास्य निरोधावधि कुम्भयेत् ।

ततः शनैः सव्य-नाड्या रेचयेत्पवनं शनैः ॥ ४९ ॥

कपाल-शोधनं वात-दोष-घ्नं कृमि-दोष-हृत् ।

पुनः पुनरिदं कार्यं सूर्य-भेदनमुत्तमम् ॥ ५० ॥

अथ उज्जयी

मुपं संयम्य नाडीभ्यामाकृष्य पवनं शनैः ।

यथा लगति कण्ठात्तु लृट्यावधि स-स्वनम् ॥ ५१ ॥

पूर्ववत्कुम्भयेत्प्राणं रेचयेद्विडया तथा ।

श्लेष-दोष-उरं कण्ठे देहानल-विवर्धनम् ॥ ५२ ॥

नाडी-जलोदराघातु-गत-दोष-विनाशनम् ।

गच्छता तिष्ठता कार्यमुज्जयाप्यं तु कुम्भकम् ॥ ५३ ॥

अथ सीत्कारी

सीत्कां कुर्यात्तथा वङ्ग्रे घ्राणेनैव विजृम्भिकाम् ।

अेवमभ्यास-योगेन काम-देवो द्वितीयकः ॥ ५४ ॥

योगिनी यङ्क-संमान्यः सृष्टि-संसार-कारकः ।

न क्षुधा न तृषा निद्रा नैवालस्यं प्रजायते ॥ ५५ ॥

भवेत्सत्त्वं य देहस्य सर्वोपद्रव-वर्जितः ।

अनेन विधिना सत्यं योगीन्द्रो भूमि-मण्डले ॥ ५६ ॥

अथ शीतली

जिह्वा वायुमाकृष्य पूर्ववत्कुम्भ-साधनम् ।

शनकैर्घ्राण-र-घ्राभ्यां रेचयेत्पवनं सुधीः ॥ ५७ ॥

गुल्म-प्लीहादि-कान्त्रोगा-श्वरं पित्तं क्षुधां तृषाम् ।

विषाणि शीतली नाम कुम्भिकेयं निहन्ति हि ॥ ५८ ॥

अथ भस्त्रिका

उर्वोरुपरि संस्थाप्य शुभे पाद-तले उभे ।

पद्मासनं भवेदेतत्सर्व-पाप-प्राणानाम् ॥ ५९ ॥

साम्यङ्गपद्मासनं बद्ध्वा सम-ग्रीवोदरः सुधीः ।

भुषं संयम्य यत्नेन प्राणं घ्राणेन रेचयेत् ॥ ६० ॥

यथा लगति लृत्-कण्ठे कपालावधि स-स्वनम् ।

वेगेन पूरयेच्चापि लृत्-पद्मावधि मारुतम् ॥ ६१ ॥

पुनर्विरेचयेत्तद्भूतपूरयेच्च पुनः पुनः ।

यथैव लोडकारेण भस्त्रा वेगेन चाल्यते ॥ ६२ ॥

तथैव स्व-शरीर-स्थं चालयेत्पवनं धिया ।

यदा श्रमो भवेद्देहे तदा सूर्येण पूरयेत् ॥ ६३ ॥

यथोदरं भवेत्पूर्वमनिनेन तथा लघु ।

धारयेन्नासिकां मध्या-तर्जनीभ्यां विना दृढम् ॥ ६४ ॥

विधिवत्कुम्भकं कृत्वा रेथयेद्विडयानिलम् ।
वात-पित्त-श्लेष्म-उरं शरीराग्नि-विवर्धनम् ॥ ६५ ॥

कुण्डली बोधकं क्षिप्रं पवनं सुभटं छितम् ।
अश्ल-नाडी-मुष्णे संस्थ-कक्षाध्-अर्गल-नाशनम् ॥ ६६ ॥
सम्यग्गात्र-समुद्भूत-अग्नि-त्रय-विभेदकम् ।
विशेषेणैव कर्तव्यं भस्त्राप्यं कुम्भकं त्विदम् ॥ ६७ ॥

अथ भ्रामरी
वेगाद्धोषं पूरकं भृङ्ग-नादं
भृङ्गी-नादं रेथकं मन्द-मन्दम् ।
योगीन्द्राणामेवमभ्यास-योगाय्
चित्ते जाता काश्चिदानन्द-लीला ॥ ६८ ॥

अथ मूर्च्छा
पूरकान्ते गाढतरं बद्ध्वा जालन्धरं शनैः ।
रेथयेन्मूर्च्छाप्येयं मनो-मूर्च्छा सुभ-प्रदा ॥ ६९ ॥

अथ प्लाविनी
अन्तः प्रवर्तितोदार-मारुतापूरितोदरः ।
पथस्यगाधेऽपि सुभात्वलवते पद्म-पत्रवत् ॥ ७० ॥

प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तो रेथ-पूरक-कुम्भकैः ।
सहितः केवलश्चेति कुम्भको द्विविधो मतः ॥ ७१ ॥

यावत्केवल-सिद्धिः स्थात्सहितं तावदभ्यसेत् ।
रेथकं पूरकं मुक्त्वा सुभं यद्वायु-धारणम् ॥ ७२ ॥

प्राणायामोऽयमित्युक्तः स वै केवल-कुम्भकः ।
कुम्भके केवले सिद्धे रेथ-पूरक-वर्जिते ॥ ७३ ॥

न तस्य दुर्लभं किञ्चित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
शक्तः केवल-कुम्भेन यथेष्टं वायु-धारणात् ॥ ७४ ॥

राज-योग-पटं यापि लभते नात्र संशयः ।
कुम्भकात्कुण्डली-बोधः कुण्डली-बोधतो भवेत् ।
अनर्गला सुषुम्णा य उठ-सिद्धिश्च जायते ॥ ७५ ॥

उठं विना राजयोगो राज-योगं विना उठः ।
 न सिध्यति ततो युग्ममानिष्पत्तेः समभ्यसेत् ॥ ७६ ॥
 कुम्भक-प्राण-रोधान्ते कुर्याद्व्यित्तं निराश्रयम् ।
 अवेमभ्यास-योगेन राज-योग-पदं व्रजेत् ॥ ७७ ॥
 वपुः कृशत्वं वदने प्रसन्नता
 नाद-स्फुटत्वं नयने सुनिर्मले ।
 अरोगता बिन्दु-जयोऽग्नि-दीपनं
 नाडी-विशुद्धिर्लठ-सिद्धि-लक्षणम् ॥ ७८ ॥
 एति उठ-प्रदीपिकायां द्वितीयोपदेशः ।

॥ ३ ॥ तृतीयोपदेशः
 स-शैल-वन-धात्रीणां यथाधारोऽङ्घ्रि-नायकः ।
 सर्वेषां योग-तन्त्राणां तथाधारो ङि कुण्डली ॥ १ ॥
 सुभा गुरु-प्रसादेन यदा जगति कुण्डली ।
 तदा सर्वाणि पद्मानि लिङ्गन्ते ग्रन्थयोऽपि य ॥ २ ॥
 प्राणस्य शून्य-पदवी तदा राजपथायते ।
 तदा चित्तं निरालम्बं तदा कालस्य वञ्चनम् ॥ ३ ॥
 सुषुम्णा शून्य-पदवी ब्रह्म-रन्ध्रः मडापथः ।
 श्मशानं शास्त्रवी मध्य-मार्गश्चेत्येक-वाचकाः ॥ ४ ॥
 तस्मात्सर्व-प्रयत्नेन प्रबोधयितुमीश्वरीम् ।
 ब्रह्म-द्वार-मुपे सुप्तं मुद्राभ्यासं समाचरेत् ॥ ५ ॥
 मडामुद्रा मडाबन्धो मडावेधश्च भेयरी ।
 उड्डीयानं मूलबन्धश्च बन्धो जालन्धराभिधः ॥ ६ ॥
 करणी विपरीताभ्या वज्रोली शक्ति-यासनम् ।
 एदं ङि मुद्रा-दशकं जरा-मरण-नाशनम् ॥ ७ ॥
 आदिनाथोदितं दिव्यमष्टैश्वर्य-प्रदायकम् ।
 वल्लभं सर्व-सिद्धानां दुर्लभं मरुतामपि ॥ ८ ॥
 गोपनीयं प्रयत्नेन यथा रत्न-करण्डकम् ।

कस्यचिन्नैव वक्तव्यं कुल-स्त्री-सुरतं यथा ॥ ८ ॥

अथ मला-मुद्रा

पाद-मूलेन वामेन योनिं सम्पीड्य दक्षिणाम् ।

प्रसारितं पदं कृत्वा कराभ्यां धारयेद्दृढम् ॥ १० ॥

कण्ठे बन्धं समारोप्य धारयेद्वायुमूर्ध्वतः ।

यथा दण्ड-उतः सर्पो दण्डाकारः प्रजयते ॥ ११ ॥

ऋज्वीभूता तथा शक्तिः कुण्डली सडसा भवेत् ।

तदा सा मरणावस्था जायते द्विपुटाश्रया ॥ १२ ॥

ततः शनैः शनैरेव रेचयेन्नैव वेगतः ।

मला-मुद्रां च तेनैव वदन्ति विबुधोत्तमाः ॥ १३ ॥

थयं भ्रुवु मलामुद्रा मला-सिद्धैः प्रदर्शिता ।

मला-कलेशाद्यो दोषाः क्षीयन्ते मरणाद्यः ।

मला-मुद्रां च तेनैव वदन्ति विबुधोत्तमाः ॥ १४ ॥

यन्द्राङ्गे तु समभ्यस्य सूर्याङ्गे पुनरभ्यसेत् ।

यावत्-तुल्या भवेत्सङ्ख्या ततो मुद्रां विसर्जयेत् ॥ १५ ॥

न छि पथ्यमपथ्यं वा रसाः सर्वेऽपि नीरसाः ।

अपि भुक्तं विषं घोरं पीयूषमपि जुर्यति ॥ १६ ॥

क्षय-कुष्ठ-गुदावर्त-गुल्माज्जर्षा-पुरोगमाः ।

तस्य दोषाः क्षयं यान्ति मलामुद्रां तु योऽभ्यसेत् ॥ १७ ॥

कथितेयं मलामुद्रा मला-सिद्धि-करा नृणाम् ।

गोपनीया प्रयत्नेन न देया यस्य कस्यचित् ॥ १८ ॥

अथ मला-बन्धः

पाष्णिर्वामस्य पादस्य योनि-स्थाने नियोजयेत् ।

वामोऽपरि संस्थाप्य दक्षिणं चरणं तथा ॥ १९ ॥

पूरयित्वा ततो वायुं लुदये युष्कुं दृढम् ।

निष्पीड्यं वायुमाकुञ्च्य मनो-मध्ये नियोजयेत् ॥ २० ॥

धारयित्वा यथा-शक्तिं रेचयेदनिलं शनैः ।

सव्याङ्गे तु समभ्यस्य दक्षाङ्गे पुनरभ्यसेत् ॥ २१ ॥

मतमत्र तु केषाञ्चित्कण्ठ-अन्धं विवर्जयेत् ।
 राज-दन्त-स्थ-जिह्वाया अन्धः शस्तो भवेदिति ॥ २२ ॥
 अयं तु सर्व-नाडीनामूर्ध्वं गति-निरोधकः ।
 अयं षलु मला-अन्धो मला-सिद्धि-प्रदायकः ॥ २३ ॥
 काल-पाश-मला-अन्ध-विमोचन-विद्यक्षाणः ।
 त्रिवेणी-सङ्गमं धत्ते केशरं प्रापयेन्नमः ॥ २४ ॥
 रुप-लावण्य-सम्पन्ना यथा स्त्री पुरुषं विना ।
 मला-मुद्रा-मला-अन्धौ निष्कलौ वेध-वर्जितौ ॥ २५ ॥
 अथ मला-वेधः
 मला-अन्ध-स्थितो योगी कृत्वा पूरकमेक-धीः ।
 वायूनां गतिमावृत्य निभृतं कण्ठ-मुद्रया ॥ २६ ॥
 सम-उस्त-युगो भूमौ स्थित्यौ सनाऽयेच्छनैः ।
 पुट-द्रव्यमतिक्रम्य वायुः स्फुरति मध्यगः ॥ २७ ॥
 सोम-सूर्याग्नि-सम्बन्धो जायते यामृताय वै ।
 मृतावस्था समुत्पन्ना ततो वायुं विरेययेत् ॥ २८ ॥
 मला-वेधोऽयमव्यासान्मला-सिद्धि-प्रदायकः ।
 वली-पलित-वेप-ध्नः सेव्यते साधकोत्तमैः ॥ २९ ॥
 अतत्रयं मला-गुह्यं जरा-मृत्यु-विनाशनम् ।
 वह्नि-वृद्धि-करं यैव ह्यणिमादि-गुण-प्रदम् ॥ ३० ॥
 अष्टधा क्रियते यैव यामे यामे दिने दिने ।
 पुण्य-सम्भार-सन्धाय पापौघ-भिद्दुरं सदा ।
 सम्यक्-शिक्षावतामेवं स्वल्पं प्रथम-साधनम् ॥ ३१ ॥
 अथ भेयरी
 कपाल-कुण्डरे जिह्वा प्रविष्टा विपरीतगा ।
 भ्रुवोरन्तर्गता दृष्टिर्मुद्रा भवति भेयरी ॥ ३२ ॥
 छेदन-यालन-दोषैः कलां कमेणाथ वर्धयेत्तावत् ।
 सा यावद्भ्रू-मध्यं स्पृशति तदा भेयरी-सिद्धिः ॥ ३३ ॥
 स्नुडी-पत्र-निभं शस्त्रं सुतीक्ष्णं स्निग्ध-निर्मलम् ।

समादाय ततस्तेन रोम-मात्रं समुच्छिनेत् ॥ ३४ ॥

ततः सैन्धव-पथ्याभ्यां यूर्षिताभ्यां प्रघर्षयेत् ।

पुनः सप्त-दिने प्राप्ते रोम-मात्रं समुच्छिनेत् ॥ ३५ ॥

अेवं कमेण षण्-मासं नित्यं युक्तः समाचरेत् ।

षण्मासाद्रसना-मूल-शिरा-बन्धः प्रणश्यति ॥ ३६ ॥

कलां पराङ्मुष्णीं कृत्वा त्रिपथे परिचोजयेत् ।

सा भवेत्प्रेयरी मुद्रा व्योम-यकं तद्गुच्यते ॥ ३७ ॥

रसनामूर्ध्वगां कृत्वा क्षणार्धमपि तिष्ठति ।

विषैर्विमुच्यते योगी व्याधि-मृत्यु-जरादिभिः ॥ ३८ ॥

न रोगो मरणं तन्द्रा न निद्रा न क्षुधा तृषा ।

न च मूर्च्छा भवेत्तस्य यो मुद्रां वेत्ति प्रेयरीम् ॥ ३९ ॥

पीड्यते न स रोगेण लिप्यते न च कर्मण ।

बाध्यते न स कालेन यो मुद्रां वेत्ति प्रेयरीम् ॥ ४० ॥

चित्तं चरति प्रे यस्माज्जिह्वा चरति प्रे गता ।

तेनैषा प्रेयरी नाम मुद्रा सिद्धैर्निरूपिता ॥ ४१ ॥

प्रेयरी मुद्रितं येन विवरं लम्बिकोर्ध्वतः ।

न तस्य क्षरते बिन्दुः कामिन्याः श्लेषितस्य च ॥ ४२ ॥

यलितोऽपि यदा बिन्दुः सम्प्राप्तो योनि-माडलम् ।

प्रजत्यूर्ध्वं दृतः शक्त्या निबद्धो योनि-मुद्रया ॥ ४३ ॥

उर्ध्व-जिह्वः स्थिरो भूत्वा सोमपानं करोति यः ।

मासार्धेन न सन्तेडो मृत्युं जयति योगवित् ॥ ४४ ॥

नित्यं सोम-कला-पूर्णां शरीरं यस्य योगिनः ।

तक्षकेणापि दृष्टस्य विषं तस्य न सर्पति ॥ ४५ ॥

धन्धानि यथा वह्निस्तैल-वर्ति च दीपकः ।

तथा सोम-कला-पूर्णां देही देहं न मुच्यति ॥ ४६ ॥

गोमांसं भक्षयेन्नित्यं पिबेदमर-वारुणीम् ।

कुलीनं तमहं मन्ये येतरे कुल-घातकाः ॥ ४७ ॥

गो-शब्देनोदितता जिह्वा तत्प्रवेशो छि तालुनि ।
 गो-मांस-भक्षणां तत्तु मडा-पातक-नाशनम् ॥ ४८ ॥
 जिह्वा-प्रवेश-सम्भूत-वह्निनोत्पादितः भलु ।
 चन्द्रात्स्रवति यः सारः सा स्यादमर-वारुणी ॥ ४९ ॥
 युग्मन्ती यदि लम्बिकाग्रमनिशं जिह्वा-रस-स्यन्दिनी
 स-क्षारा कटुकाम्ल-दुग्ध-सदृशी मध्वाज्य-तुल्या तथा ।
 व्याधीनां उरणां जरान्त-करणां शस्त्रागमोदीरणां
 तस्य स्यादमरत्वमष्ट-गुणितं सिद्धाङ्गनाकर्षणम् ॥ ५० ॥
 मूर्ध्नः षोडश-पत्र-पद्म-गलितं प्राणोद्वामं उठाद्
 उर्ध्व्वास्थो रसनां नियम्य विवरे शक्तिं परां चिन्तयन् ।
 उल्लोल-कला-जलं य विमलं धाराभयं यः पिबेन्
 निर्व्याधिः स मृणाल-कोमल-वपुर्योगी चिरं जिवति ॥ ५१ ॥
 यत्प्राणेषु प्रहित-सुषिरं मेरु-मूर्धान्तर-स्थं
 तस्मिंस्तत्त्वं प्रवदति सुधीस्तन्-मुष्णं निम्नगानाम् ।
 चन्द्रात्सारः स्रवति वपुषस्तेन मृत्युर्नराणां
 तद्भ्रूयात्सुकुरणमथो नान्यथा काय-सिद्धिः ॥ ५२ ॥
 सुषिरं ज्ञान-जनकं पञ्च-स्रोतः-समन्वितम् ।
 तिष्ठते भेयरी मुद्रा तस्मिन्-शून्ये निरञ्जने ॥ ५३ ॥
 अेकं सृष्टिमयं बीजमेका मुद्रा य भेयरी ।
 अेको देवो निरालम्ब अेकावस्था मनोन्मनी ॥ ५४ ॥
 अथ उड्डीयान-बन्धः
 बद्धो येन सुषुम्णायां प्राणस्तूड्डीयते यतः ।
 तस्माद्दुड्डीयनाप्योऽयं योगिभिः समुदाहृतः ॥ ५५ ॥
 उड्डीनं कुरुते यस्माद्विश्रान्तं मडा-भगः ।
 उड्डीयानं तदेव स्यात्तव बन्धोऽभिधीयते ॥ ५६ ॥
 उदरे पश्चिमं तानं नाभेरुर्ध्वं य कारयेत् ।
 उड्डीयानो ऽयसौ बन्धो मृत्यु-मातङ्ग-केसरी ॥ ५७ ॥
 उड्डीयानं तु सलज्जं गुरुणा कथितं सदा ।
 अब्यसेत्सततं यस्तु वृद्धोऽपि तरुणायते ॥ ५८ ॥

नालेरुर्ध्वमधश्चापि तानं कुर्यात्प्रयत्नतः ।
षष्टमासमभ्यसेन्मृत्युं जयत्येव न संशयः ॥ ५८ ॥
सर्वेषामेव भन्धानां उत्तमो ह्युद्गीयानकः ।
उद्गीयाने दृढे भन्धे मुक्तिः स्वाभाविकी भवेत् ॥ ६० ॥
अथ मूल-भन्धः
पाष्णिर्भागेन सम्पीड्य योनिमाकुञ्चयेद्दुष्टम् ।
अपानमूर्ध्वमाकृष्य मूल-भन्धोऽभिधीयते ॥ ६१ ॥
अधो-गतिमपानं वा उर्ध्वगं कुरुते भवात् ।
आकुञ्चनेन तं प्राङ्मूल-भन्धं हि योगिनः ॥ ६२ ॥
गुदं पाष्ण्यां तु सम्पीड्य वायुमाकुञ्चयेद्भवात् ।
वारं वारं यथा र्ध्वं समायाति समीरणः ॥ ६३ ॥
प्राणान्नौ नाद-बिन्दू मूल-भन्धेन चैकताम् ।
गत्वा योगस्य संसिद्धिं यच्छतो नात्र संशयः ॥ ६४ ॥
अपान-प्राणयोरैक्यं क्षयो मूत्र-पुरीषयोः ।
युवा भवति वृद्धोऽपि सततं मूल-भन्धनात् ॥ ६५ ॥
अपान उर्ध्वगे जाते प्रयाते वह्नि-माण्डलम् ।
तदानल-शिषा दीर्घा जायते वायुनाडता ॥ ६६ ॥
ततो यातो वङ्ग-अपानौ प्राणमुष्ण-स्वरूपकम् ।
तेनात्यन्त-प्रदीप्तस्तु ज्वलनो देहजस्तथा ॥ ६७ ॥
तेन कुण्डलिनी सुप्ता सन्तप्ता सम्प्रबुध्यते ।
दण्डाडता भुज्जगीव निश्चस्य ऋजुतां प्रजेत् ॥ ६८ ॥
बिलं प्रविष्टेव ततो ब्रह्म-नाड्यं तरं प्रजेत् ।
तस्मान्नित्यं मूल-भन्धः कर्तव्यो योगिभिः सदा ॥ ६९ ॥
अथ जल-धर-भन्धः
कण्ठमाकुञ्च्य लृष्टये स्थापयेच्चिबुङ्कं दृढम् ।
भन्धो जल-धराप्योऽयं जरा-मृत्यु-विनाशकः ॥ ७० ॥
बध्नाति हि सिराजलमधो-गामि नभो-जलम् ।

ततो जालन्धरो बन्धः कण्ठ-दुःखौघ-नाशनः ॥ ७१ ॥

जालन्धरे कृते बन्धे कण्ठ-संकोच-लक्षणो ।

न पीयूषं पतत्यग्नौ न य वायुः प्रकुप्यति ॥ ७२ ॥

कण्ठ-संकोचनेनैव द्वे नाज्यौ स्तम्भयेद्दृढम् ।

मध्य-यकमिदं ज्ञेयं षोडशाधार-बन्धनम् ॥ ७३ ॥

मूल-स्थानं समाकुञ्च्य उड्डियानं तु कारयेत् ।

छडां य पिङ्गलां बद्ध्वा वाडयेत्पश्चिमे पथि ॥ ७४ ॥

अनेनैव विधानेन प्रयाति पवनो लयम् ।

ततो न जायते मृत्युर्जरा-रोगादिकं तथा ॥ ७५ ॥

बन्ध-त्रयमिदं श्रेष्ठं मडा-सिद्धैश्च सेवितम् ।

सर्वेषां उठ-तन्त्राणां साधनं योगिनो विदुः ॥ ७६ ॥

यत्किञ्चित्प्रवते यन्द्रादमृतं दिव्य-रूपिणः ।

तत्सर्वं ग्रसते सूर्यस्तेन पिण्डो जरायुतः ॥ ७७ ॥

अथ विपरीत-करणौ मुद्रा

तत्रास्ति करणं दिव्यं सूर्यस्य भुभ-वञ्चनम् ।

गुरुपदेशतो ज्ञेयं न तु शास्त्रार्थ-कोटिभिः ॥ ७८ ॥

उर्ध्व-नाभेरधस्तालोर्ध्वं भानुरधः शशी ।

करणौ विपरीताभा गुरु-वाक्येन लभ्यते ॥ ७९ ॥

नित्यमभ्यास-युक्तस्य जठराग्नि-विवर्धिनी ।

आहारो बहुलस्तस्य सम्पाद्यः साधकस्य च ॥ ८० ॥

अल्पाहारो यद्वि भवेदग्निर्दलति तत्-क्षणात् ।

अधः-शिराश्चोर्ध्व-पादः क्षणं स्यात्प्रथमे दिने ॥ ८१ ॥

क्षणाञ्च किञ्चिदधिकमभ्यसेञ्च्य दिने दिने ।

वलितं पलितं यैव षण्मासोर्ध्वं न दृश्यते ।

याम-मात्रं तु यो नित्यमभ्यसेत्स तु कालजित् ॥ ८२ ॥

अथ वज्रोली

स्वेच्छया वर्तमानोऽपि योगोक्तैर्निर्णयैर्विना ।

वज्रोलीं यो विजानाति स योगी सिद्धि-भाजनम् ॥ ८३ ॥

तत्र वस्तु-द्वयं वक्ष्ये दुर्लभं यस्य कस्यचित् ।
 क्षीरं यैकं द्वितीयं तु नारी य वश-वर्तिनी ॥ ८४ ॥
 मेढनेन शनैः सभ्यगूर्ध्वाकुञ्चनमभ्यसेत् ।
 पुरुषोऽप्यथवा नारी वज्रोली-सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८५ ॥
 यत्नतः शस्त-नालेन कूटकारं वज्र-कन्दरे ।
 शनैः शनैः प्रकुर्वीत वायु-संयार-कारणात् ॥ ८६ ॥
 नारी-भगो पदङ्-बिन्दुमभ्यासेनोर्ध्वमाडरेत् ।
 यलितं य निजं बिन्दुमूर्ध्वमाकृष्य रक्षयेत् ॥ ८७ ॥
 अयं संरक्षयेद्विन्दुं जयति योगवित् ।
 मरुणं बिन्दु-पातेन ज्वनं बिन्दु-धारणात् ॥ ८८ ॥
 सुगन्धो योगिनो देहे जायते बिन्दु-धारणात् ।
 यावद्विन्दुः स्थिरो देहे तावत्काल-भयं कुतः ॥ ८९ ॥
 चित्तायत्तं नृणां शुक्लं शुकायत्तं य ज्वितम् ।
 तस्माच्छुक्लं मनश्चैव रक्षाणीयं प्रयत्नतः ॥ ९० ॥
 ऋतुमत्या रजोऽप्येवं निजं बिन्दुं य रक्षयेत् ।
 मेद्रेणाकर्षयेद्दूर्ध्वं सभ्यगभ्यास-योग-वित् ॥ ९१ ॥
 अथ सज्जोतिः
 सज्जोतिश्चामरोलिर्वज्रोल्या भेद ऐकतः ।
 जले सुभस्म निक्षिप्य दग्ध-गोमय-सम्भवम् ॥ ९२ ॥
 वज्रोली-मैथुनादूर्ध्वं स्त्री-पुंसोः स्वाङ्ग-लेपनम् ।
 आसीनयोः सुभेनैव मुक्त-व्यापारयोः क्षणात् ॥ ९३ ॥
 सज्जोतिरियं प्रोक्ता श्रद्धेया योगिभिः सदा ।
 अयं शुभकरो योगो भोग-युक्तोऽपि मुक्तिदः ॥ ९४ ॥
 अयं योगः पुण्यवतां धीराणां तत्त्व-दर्शिनाम् ।
 निर्मत्सराणां वै सिध्येन्न तु मत्सर-शालिनाम् ॥ ९५ ॥
 अथ अमरोली
 पित्तोल्बणत्वात्प्रथमाम्बु-धारां
 विहाय निःसारतयान्त्यधारात् ।

निषेव्यते शीतल-मध्य-धारा

कापालिके भाएडमतेडमरोली ॥ ८६ ॥

अमरीं यः पिबेन्नित्यं नस्यं कुर्वन्दिने दिने ।

वज्रोलीमव्यसेत्साम्यडसामरोलीति कथ्यते ॥ ८७ ॥

अव्यासान्निःसृतां यान्द्रीं विभूत्या सल मिश्रयेत् ।

धारयेद्दुत्तमाङ्गेषु दिव्य-दृष्टिः प्रजायते ॥ ८८ ॥

पुंसो बिन्दुं समाकुञ्च्य सम्यगव्यास-पाटवात् ।

यदि नारी रजो रक्षेद्भ्रजोल्या सापि योगिनी ॥ ८९ ॥

तस्याः किञ्चिद्भ्रजो नाशं न गच्छति न संशयः ।

तस्याः शरीरे नादश्च बिन्दुतामेव गच्छति ॥ १०० ॥

स बिन्दुस्तद्रजश्चैव अेकीभूय स्वटेडगौ ।

वज्रोव्य-अव्यास-योगेन सर्व-सिद्धिं प्रयच्छतः ॥ १०१ ॥

रक्षेद्वाकुञ्च्यनादूर्ध्वं या रजः सा ङि योगिनी ।

अतीतानागतं वेत्ति भेयरी य भवेद्भ्रुवम् ॥ १०२ ॥

टेड-सिद्धिं य लभते वज्रोव्य-अव्यास-योगतः ।

अयं पुण्य-करो योगो भोगे भुक्तेऽपि मुक्तिदः ॥ १०३ ॥

अथ शक्ति-चालनम्

कुटिलाङ्गी कुण्डलिनी भुजङ्गी शक्तिरीश्वरी ।

कुण्डल्यरुन्धती चैते शब्दाः पर्याय-वाचकाः ॥ १०४ ॥

उद्घाटयेत्कपाटे तु यथा कुञ्चिकया ललात् ।

कुण्डलिन्या तथा योगी मोक्षद्वारं विभेदयेत् ॥ १०५ ॥

येन मार्गेषु गन्तव्यं ब्रह्म-स्थानं निरामयम् ।

भुभेनाच्छाद्य तद्वारं प्रसुभा परमेश्वरी ॥ १०६ ॥

कन्दोर्ध्वे कुण्डली शक्तिः सुभा मोक्षाय योगिनाम् ।

बन्धनाय य मूढानां यस्तां वेत्ति स योगवित् ॥ १०७ ॥

कुण्डली कुटिलाकारा सर्पवत्परिकीर्तिता ।

सा शक्तिश्चाविता येन स मुक्तो नात्र संशयः ॥ १०८ ॥

गङ्गा-यमुनयोर्मध्ये बाल-रएसां तपस्विनीम् ।

अलाकारेण गृहीयात्तद्विषयोः परमं पदम् ॥ १०८ ॥

छडा भगवती गङ्गा पिङ्गला यमुना नदी ।

छडा-पिङ्गलयोर्मध्ये बालरक्षा य कुण्डली ॥ ११० ॥

पुच्छे प्रगृह्य भुजङ्गीं सुभामुद्धोधयेद्य ताम् ।

निद्रां विधाय सा शक्तिर्ध्वमुत्तिष्ठते उठात् ॥ १११ ॥

अवस्थिता यैव हृषावती सा

प्रातश्च सायं प्रहरार्ध-मात्रम् ।

प्रपूर्य सूर्यात्परिधान-युक्त्या

प्रगृह्य नित्यं परियालनीया ॥ ११२ ॥

उर्ध्वं वितस्ति-मात्रं तु विस्तारं यतुरङ्गुलम् ।

मृदुलं धवलं प्रोक्तं वेष्टिताम्बर-लक्षणात् ॥ ११३ ॥

सति वजासने पादौ कराभ्यां धारयेद्दृढम् ।

गुल्फ-देश-समीपे य कन्दं तत्र प्रपीडयेत् ॥ ११४ ॥

वजासने स्थितो योगी यालयित्वा य कुण्डलीम् ।

कुर्यादनन्तरं भस्त्रां कुण्डलीमाशु बोधयेत् ॥ ११५ ॥

भानोराकुञ्चनं कुर्यात्कुण्डलीं यालयेत्ततः ।

मृत्यु-वङ्ग-गतस्थापि तस्य मृत्यु-भयं कुतः ॥ ११६ ॥

मुडूर्त-द्रव-पर्यन्तं निर्भयं यालनादसौ ।

उर्ध्वमाकृष्यते किञ्चित्सुषुम्णायां समुद्रता ॥ ११७ ॥

तेन कुण्डलिनी तस्याः सुषुम्णाया मुष्णं ध्रुवम् ।

जडाति तस्मात्प्राणोऽयं सुषुम्णां व्रजति स्वतः ॥ ११८ ॥

तस्मात्संयालयेन्नित्यं सुष्ण-सुभामरुन्धतीम् ।

तस्याः संयालनेनैव योगी रोगैः प्रमुच्यते ॥ ११९ ॥

येन संयालिता शक्तिः स योगी सिद्धि-भाजनम् ।

किमत्र अङ्गुलीकेन कालं जयति लीलया ॥ १२० ॥

ब्रह्मचर्य-रतस्यैव नित्यं छित-मिताशिनः ।

भाण्डलादृश्यते सिद्धिः कुण्डल्य्-अभ्यास-योगिनः ॥ १२१ ॥

कुण्डलीं यालयित्वा तु भस्त्रां कुर्याद्विशेषतः ।

अवेमभ्यस्यतो नित्यं यमिनो यम-भीः कुतः ॥ १२२ ॥
 द्वा-समति-सहस्राणां नाडीनां मल-शोधने ।
 कुतः प्रक्षालनोपायः कुण्डल्य-अभ्यसनादृते ॥ १२३ ॥
 धयं तु मध्यमा नाडी दृढाभ्यासेन योगिनाम् ।
 आसन-प्राण-संयाम-मुद्राभिः सरला भवेत् ॥ १२४ ॥
 अब्यासे तु विनिद्राणां मनो धृत्वा समाधिना ।
 रुद्राणी वा परा मुद्रा भद्रां सिद्धिं प्रयच्छति ॥ १२५ ॥
 राज-योगं विना पृथ्वी राज-योगं विना निशा ।
 राज-योगं विना मुद्रा विचित्रापि न शोभते ॥ १२६ ॥
 मारुतस्य विधिं सर्वं मनो-युक्तं समभ्यसेत् ।
 एतन्न न कर्तव्या मनो-वृत्तिर्मनीषिणा ॥ १२७ ॥
 एति मुद्रा दश प्रोक्ता आदिनाथेन शम्भुना ।
 अेकैका तासु यमिनां मडा-सिद्धि-प्रदायिनी ॥ १२८ ॥
 उपदेशं छि मुद्राणां यो दत्ते साम्प्रदायिकम् ।
 स अेव श्री-गुरुः स्वामी साक्षादीश्वर अेव सः ॥ १२९ ॥
 तस्य वाक्य-परो भूत्वा मुद्राभ्यासे समाहितः ।
 अणिमादि-गुणैः सार्धं लभते काल-वञ्चनम् ॥ १३० ॥
 एति उठ-प्रदीपिकायां तृतीयोपदेशः ।

॥ ४ ॥ चतुर्थोपदेशः

नमः शिवाय गुरवे नाद-भिन्दु-कलात्मने ।
 निरञ्जन-पदं याति नित्यं तत्र परायणः ॥ १ ॥
 अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिकममुत्तमम् ।
 मृत्युघ्नं य सुभोपायं ब्रह्मानन्द-करं परम् ॥ २ ॥
 राज-योगः समाधिश्च उन्मनी य मनोन्मनी ।
 अमरत्वं लयस्तत्त्वं शून्याशून्यं परं पदम् ॥ ३ ॥
 अमनस्कं तथाद्वैतं निरालम्बं निरञ्जनम् ।
 ज्वन्मुक्तिश्च सलज्जा तुर्या येत्येक-वाचकाः ॥ ४ ॥

सलिले सैन्धवं यद्द्रव्साभ्यं लजति योगतः ।
 तथात्म-मनसोरैक्यं समाधिरभिधीयते ॥ ५ ॥
 यदा संक्षीयते प्राणो मानसं य प्रलीयते ।
 तदा समरसत्वं य समाधिरभिधीयते ॥ ६ ॥
 तत्-समं य द्वयोरैक्यं शुवात्म-परमात्मनोः ।
 प्रनष्ट-सर्व-सङ्कुल्पः समाधिः सोऽभिधीयते ॥ ७ ॥
 राज-योगस्य माहात्म्यं को वा जानाति तत्त्वतः ।
 ज्ञानं मुक्तिः स्थितिः सिद्धिर्गुरु-वाक्येन लभ्यते ॥ ८ ॥
 दुर्लभो विषय-त्यागो दुर्लभं तत्त्व-दर्शनम् ।
 दुर्लभा सङ्गवस्था सद्-गुरोः करुणां विना ॥ ९ ॥
 विविधैरासनैः कुभैर्विचित्रैः करणैरपि ।
 प्रबुद्धायां मखा-शक्तौ प्राणः शून्ये प्रलीयते ॥ १० ॥
 उत्पन्न-शक्ति-बोधस्य त्यक्त-निःशेष-कर्मणः ।
 योगिनः सङ्गवस्था स्वयमेव प्रजायते ॥ ११ ॥
 सुषुम्णा-वाङ्मिनि प्राणो शून्ये विशति मानसे ।
 तदा सर्वाणि कर्माणि निर्मूलयति योगवित् ॥ १२ ॥
 अमराय नमस्तुभ्यं सोऽपि कालस्त्वया जितः ।
 पतितं वदने यस्य जगद्वैतव्यराचरम् ॥ १३ ॥
 चित्ते समत्वमापन्ने वायौ व्रजति मध्यमे ।
 तदामरोली वज्रोली सङ्गोली प्रजायते ॥ १४ ॥
 ज्ञानं कुतो मनसि सम्भवतीह तावत्
 प्राणोऽपि श्रुति मनो भ्रियते न यावत् ।
 प्राणो मनो द्वयमिदं विलयं नयेद्यो
 भोक्षं स गच्छति नरो न कथञ्चिदन्यः ॥ १५ ॥
 ज्ञात्वा सुषुम्णासद्-मेदं कृत्वा वायुं य मध्यगम् ।
 स्थित्वा सदैव सुस्थाने ब्रह्म-रन्ध्रे निरोधयेत् ॥ १६ ॥
 सूर्य-चन्द्रमसौ धत्तः कालं रात्रिन्दिवात्मकम् ।

भोङ्त्री सुषुम्ना कालस्य गुड्यमेतद्दुदाहृतम् ॥ १७ ॥

द्वा-समति-सहस्राणि नाडी-द्वाराणि पञ्चरे ।

सुषुम्ना शाम्भवी शक्तिः शेषास्त्वेव निरर्थकाः ॥ १८ ॥

वायुः परिशितो यस्माद्गिना सह कुण्डलीम् ।

भोधयित्वा सुषुम्नायां प्रविशेदनरोधतः ॥ १९ ॥

सुषुम्ना-वाहिनि प्राणो सिद्ध्यत्येव मनोन्मनी ।

अन्यथा त्वितराभ्यासाः प्रयासायैव योगिनाम् ॥ २० ॥

पवनो बध्यते येन मनस्तेनैव बध्यते ।

मनश्च बध्यते येन पवनस्तेन बध्यते ॥ २१ ॥

उेतु-द्रयं तु चित्तस्य वासना य समीरणाः ।

तयोर्विनष्ट अेकस्मिन्तौ द्वावपि विनश्यतः ॥ २२ ॥

मनो यत्र विलीयते पवनस्तत्र लीयते ।

पवनो लीयते यत्र मनस्तत्र विलीयते ॥ २३ ॥

दुग्धाम्बुवत्संमिलितावुभौ तौ

तुल्य-ङ्घ्रियौ मानस-मारुतौ हि ।

यतो मरुत्तत्र मनः-प्रवृत्तिर्

यतो मनस्तत्र मरुत्-प्रवृत्तिः ॥ २४ ॥

तत्रैक-नाशाहपरस्य नाश

अेक-प्रवृत्तेरपर-प्रवृत्तिः ।

अध्वस्तयोश्चेन्द्रिय-वर्ग-वृत्तिः

प्रध्वस्तयोर्भोक्ष-पदस्य सिद्धिः ॥ २५ ॥

रसस्य मनसश्चैव यञ्चलत्वं स्वभावतः ।

रसो बद्धो मनो बद्धं किं न सिद्ध्यति भूतले ॥ २६ ॥

मूर्च्छितो हरते व्याधीन्मृतो ञ्जवयति स्वयम् ।

बद्धः भेद्यरतां धत्ते रसो वायुश्च पार्वति ॥ २७ ॥

मनः स्थैर्यं स्थिरो वायुस्ततो बिन्दुः स्थिरो भवेत् ।

बिन्दु-स्थैर्यात्सदा सत्त्वं पिण्ड-स्थैर्यं प्रजायते ॥ २८ ॥

छन्द्रियाणां मनो नाथो मनोनाथस्तु मारुतः ।

મારુતસ્ય લયો નાથઃ સ લયો નાદમાશ્રિતઃ ॥ ૨૯ ॥

સોડયમેવાસ્તુ મોક્ષાખ્યો માસ્તુ વાપિ મતાન્તરે ।

મનઃ-પ્રાણ-લયે કશ્ચિદાનન્દઃ સમ્પ્રવર્તતે ॥ ૩૦ ॥

પ્રનષ્ટ-શ્વાસ-નિશ્વાસઃ પ્રધ્વસ્ત-વિષય-ગ્રહઃ ।

નિશ્ચેષ્ટો નિર્વિકારશ્ચ લયો જયતિ યોગિનામ્ ॥ ૩૧ ॥

ઉચ્છિન્ન-સર્વ-સકુલ્યો નિઃશોષાશોષ-ચેષ્ટિતઃ ।

સ્વાવગમ્યો લયઃ કોડપિ જાયતે વાગ્-અગોચરઃ ॥ ૩૨ ॥

યત્ર દૃષ્ટિર્લયસ્તત્ર ભૂતેન્દ્રિય-સનાતની ।

સા શક્તિર્જીવ-ભૂતાનાં દ્વે અલક્ષ્યે લયં ગતે ॥ ૩૩ ॥

લયો લય ઇતિ પ્રાહુઃ કીદૃશં લય-લક્ષણમ્ ।

અપુનર્-વાસનોત્થાનાલ્લયો વિષય-વિસ્મૃતિઃ ॥ ૩૪ ॥

વેદ-શાસ્ત્ર-પુરાણાનિ સામાન્ય-ગણિકા ઇવ ।

એકૈવ શામ્ભવી મુદ્રા ગુપ્તા કુલ-વધૂરિવ ॥ ૩૫ ॥

અથ શામ્ભવી

અન્તર્લક્ષ્યં બહિર્દૃષ્ટિર્નિમેષોન્મેષ-વર્જિતા ।

એષા સા શામ્ભવી મુદ્રા વેદ-શાસ્ત્રેષુ ગોપિતા ॥ ૩૬ ॥

અન્તર્લક્ષ્ય-વિલીન-ચિત્ત-પવનો યોગી યદા વર્તતે

દૃષ્ટ્યા નિશ્ચલ-તારયા બહિરધઃ પશ્યન્નપશ્યન્નપિ ।

મુદ્રેયં ખલુ શામ્ભવી ભવતિ સા લબ્ધ્યા પ્રસાદાદુરોઃ

શૂન્યાશૂન્ય-વિલક્ષણં સ્ફુરતિ તત્તત્ત્વં પદં શામ્ભવમ્ ॥ ૩૭ ॥

શ્રી-શામ્ભવ્યાશ્ચ ખેચર્યા અવસ્થા-ધામ-ભેદતઃ ।

ભવેચ્ચિત્ત-લયાનન્દઃ શૂન્યે ચિત્-સુખ-રૂપિણિ ॥ ૩૮ ॥

તારે જ્યોતિષિ સંયોજ્ય કિંચિદુન્નમયેદ્ભુવૌ ।

પૂર્વ-યોગં મનો યુઞ્જન્મની-કારકઃ ક્ષણાત્ ॥ ૩૯ ॥

કેચિદાગમ-જાલેન કેચિન્નિગમ-સકુલૈઃ ।

કેચિત્કૈંણ મુહ્યન્તિ નૈવ જાનન્તિ તારકમ્ ॥ ૪૦ ॥

અર્ધોન્મીલિત-લોચનઃ સ્થિર-મના નાસાગ્ર-દત્તેક્ષણશ્

ચન્દ્રાર્કાવપિ લીનતામુપનયન્નિસ્પન્દ-ભાવેન યઃ ।

ज्योती-रूपमशेष-बीजमभिलं देदीप्यमानं परं
तत्त्वं तत्-पदमेति वस्तु परमं वाच्यं किमत्राधिकम् ॥ ४१ ॥

दिवान् न पूजयेत्स्विङ्गं रात्रौ चैव न पूजयेत् ।
सर्वदा पूजयेत्स्विङ्गं दिवारान्नि-निरोधतः ॥ ४२ ॥

अथ भेयरी

सव्य-दक्षिण-नाडी-स्थो मध्ये यरति मारुतः ।
तिष्ठते भेयरी मुद्रा तस्मिन्स्थाने न संशयः ॥ ४३ ॥

उडा-पिङ्गलयोर्मध्ये शून्यं चैवानिलं ग्रसेत् ।
तिष्ठते भेयरी मुद्रा तत्र सत्यं पुनः पुनः ॥ ४४ ॥

सूर्यायन्द्रमसोर्मध्ये निरालम्बान्तरे पुनः ।
संस्थिता व्योम-चक्रे या सा मुद्रा नाम भेयरी ॥ ४५ ॥

सोमाधत्रोदिता धारा साक्षात्सा शिव-वल्लभा ।
पूरयेदतुलां दिव्यां सुषुम्णां पश्चिमे मुषे ॥ ४६ ॥

पुरस्ताच्चैव पूर्येत निश्चिता भेयरी भवेत् ।
अभ्यस्ता भेयरी मुद्राप्युन्मनी सम्प्रजायते ॥ ४७ ॥

भ्रुवोर्मध्ये शिव-स्थानं मनस्तत्र विलीयते ।
ज्ञातव्यं तत्-पदं तुर्यं तत्र कालो न विद्यते ॥ ४८ ॥

अभ्यसेत्भेयरी तावधावत्स्याद्योग-निद्रितः ।
सम्प्राप्त-योग-निद्रस्य कालो नास्ति कदाचन ॥ ४९ ॥

निरालम्बं मनः कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ।
स-बाह्याभ्यन्तरे व्योम्नि घटवत्तिष्ठति ध्रुवम् ॥ ५० ॥

बाह्य-वायुर्यथा लीनस्तथा मध्यो न संशयः ।
स्व-स्थाने स्थिरतामेति पवनो मनसा सह ॥ ५१ ॥

अेवमभ्यस्यतस्तस्य वायु-मार्गे दिवानिशम् ।
अभ्यासाज्जुर्धते वायुर्मनस्तत्रैव लीयते ॥ ५२ ॥

अमृतैः प्लावयेद्देहमापाद-तल-मस्तकम् ।
सिद्ध्यत्येव मडा-कायो मडा-बल-पराङ्मः ॥ ५३ ॥

शक्ति-मध्ये मनः कृत्वा शक्तिं मानस-मध्यगाम् ।

મનસા મન આલોક્ય ધારયેત્પરમં પદમ્ ॥ ૫૪ ॥

ખ-મધ્યે કુરુ યાત્માનમાત્મ-મધ્યે ચ ખં કુરુ ।

સર્વં ચ ખ-મયં કૃત્વા ન કિંચિદપિ ચિન્તયેત્ ॥ ૫૫ ॥

અન્તઃ શૂન્યો બહિઃ શૂન્યઃ શૂન્યઃ કુમ્ભ ઇવામ્બરે ।

અન્તઃ પૂર્ણો બહિઃ પૂર્ણઃ પૂર્ણઃ કુમ્ભ ઇવાણ્વિ ॥ ૫૬ ॥

બાહ્ય-ચિન્તા ન કર્તવ્યા તથૈવાન્તર-ચિન્તનમ્ ।

સર્વ-ચિન્તાં પરિત્યજ્ય ન કિંચિદપિ ચિન્તયેત્ ॥ ૫૭ ॥

સકુલ્પ-માત્ર-કલનૈવ જગત્સમગ્રં

સકુલ્પ-માત્ર-કલનૈવ મનો-વિલાસઃ ।

સકુલ્પ-માત્ર-મતિમુત્સૃજ નિર્વિકલ્પમ્

આશ્રિત્ય નિશ્ચયમવાપ્નુહિ રામ શાન્તિમ્ ॥ ૫૮ ॥

કર્પૂરમનલે ચદ્વૈત્સૈન્ધવં સલિલે યથા ।

તથા સન્ધીયમાનં ચ મનસ્તત્ત્વે વિલીયતે ॥ ૫૯ ॥

જ્ઞેયં સર્વં પ્રતીતં ચ જ્ઞાનં ચ મન ઉચ્યતે ।

જ્ઞાનં જ્ઞેયં સમં નષ્ટં નાન્યઃ પન્થા દ્વિતીયકઃ ॥ ૬૦ ॥

મનો-દૃશ્યમિદં સર્વં ચત્કિંચિત્સ-ચરાચરમ્ ।

મનસો હ્યુન્મની-ભાવાદૃવૈતં નૈવોલભ્યતે ॥ ૬૧ ॥

જ્ઞેય-વસ્તુ-પરિત્યાગાદ્વિલયં યાતિ માનસમ્ ।

મનસો વિલયે જાતે કૈવલ્યમવશિષ્યતે ॥ ૬૨ ॥

એવં નાના-વિધોપાયાઃ સમ્યક્સ્વાનુભવાન્વિતાઃ ।

સમાધિ-માર્ગાઃ કથિતાઃ પૂર્વાચાર્યૈર્મહાત્મભિઃ ॥ ૬૩ ॥

સુષુમ્ણાયૈ કુણ્ડલિન્યૈ સુધાયૈ ચન્દ્ર-જન્મને ।

મનોન્મન્યૈ નમસ્તુભ્યં મહા-શક્ત્યૈ ચિદ્-આત્મને ॥ ૬૪ ॥

અશક્ય-તત્ત્વ-બોધાનાં મૂઢાનામપિ સંમતમ્ ।

પ્રોકતં ગોરક્ષ-નાથેન નાદોપાસનમુચ્યતે ॥ ૬૫ ॥

શ્રી-આદિનાથેન સ-પાદ-કોટિ-

લય-પ્રકારાઃ કથિતા જયન્તિ ।

નાદાનુસન્ધાનકમેકમેવ

मन्यामले मुप्यतमं लयानाम् ॥ ६६ ॥

मुक्तासने स्थितो योगी मुद्रां सन्धाय शाम्भवीम् ।
शुक्लाद्याक्षिणो कर्णो नादमन्तास्थमेकधीः ॥ ६७ ॥

श्रवण-पुट-नयन-युगल

घ्राण-मुषानां निरोधनं कार्यम् ।

शुद्ध-सुषुम्णा-सरणौ

स्कृतममलः श्रूयते नादः ॥ ६८ ॥

आरम्भश्च घटश्चैव तथा परिचयोऽपि य ।

निष्पत्तिः सर्व-योगेषु स्थायवस्था-चतुष्टयम् ॥ ६९ ॥

अथ आरम्भावस्था

ब्रह्म-ग्रन्थेर्भवेद्भेदो ज्यानन्दः शून्य-सम्भवः ।

विचित्रः क्वाण्डो देहेऽनाहतः श्रूयते ध्वनिः ॥ ७० ॥

दिव्य-देहश्च तेजस्वी दिव्य-गन्धस्त्वरोगवान् ।

सम्पूर्णा-लृष्टयः शून्य आरम्भे योगवान्भवेत् ॥ ७१ ॥

अथ घटावस्था

द्वितीयायां घटीकृत्य वायुर्भवति मध्यगः ।

दृढासनो भवेद्योगी ज्ञानी देव-समस्तदा ॥ ७२ ॥

विषणु-ग्रन्थेस्ततो भेदात्परमानन्द-सूयकः ।

अतिशून्ये विमर्दश्च भेरी-शब्दस्तदा भवेत् ॥ ७३ ॥

अथ परिचयावस्था

तृतीयायां तु विज्ञेयो विडायो मर्दल-ध्वनिः ।

मडा-शून्यं तदा याति सर्व-सिद्धि-समाश्रयम् ॥ ७४ ॥

चित्तानन्दं तदा जित्वा सञ्जानन्द-सम्भवः ।

दोष-दुःख-जरा-व्याधि-क्षुधा-निद्रा-विवर्जितः ॥ ७५ ॥

अथ निष्पत्त्य-अवस्था

रुद्र-ग्रन्थिं यदा भित्त्वा शर्व-पीठ-गतोऽनिलः ।

निष्पत्तौ वैशवः शब्दः क्वाण्ड-वीणा-क्वाणो भवेत् ॥ ७६ ॥

अेकीभूतं तदा चित्तं राज-योगाभिधानकम् ।

સૃષ્ટિ-સંહાર-કર્તાસૌ યોગીશ્વર-સમો ભવેત્ ॥ ૭૭ ॥

અસ્તુ વા માસ્તુ વા મુક્તિરત્રૈવાખ્યિતં સુખમ્ ।
લયોદ્ભવમિદં સૌખ્યં રાજ-યોગાદવાપ્યતે ॥ ૭૮ ॥

રાજ-યોગમજાનન્તઃ કેવલં હઠ-કર્મિણઃ ।
એતાનભ્યાસિનો મન્યે પ્રયાસ-કુલ-વર્જિતાન્ ॥ ૭૯ ॥

ઉન્મન્ય-અવાપયે શીઘ્રં ભૂ-ધ્યાનં મમ સંમતમ્ ।
રાજ-યોગ-પદં પ્રાપ્તું સુખોપાયોડલ્પ-ચેતસામ્ ।
સઘઃ પ્રત્યય-સન્ધાયી જાયતે નાદજો લયઃ ॥ ૮૦ ॥

નાદાનુસન્ધાન-સમાધિ-ભાજાં
યોગીશ્વરાણાં હૃદિ વર્ધમાનમ્ ।
આનન્દમેકં વચસામગમ્યં
જાનાતિ તં શ્રી-ગુરુનાથ એકઃ ॥ ૮૧ ॥

કર્ણો પિધાય હસ્તાભ્યાં યઃ શ્ણોતિ ધ્વનિં મુનિઃ ।
તત્ર ચિત્તં સ્થિરીકુર્યાદાવત્સ્થિર-પદં વ્રજેત્ ॥ ૮૨ ॥

અભ્યસ્યમાનો નાદોડયં બાહ્યમાવૃણુતે ધ્વનિમ્ ।
પક્ષાદ્વિક્ષેપમખિલં જિત્વા યોગી સુખી ભવેત્ ॥ ૮૩ ॥

શ્રૂયતે પ્રથમાભ્યાસે નાદો નાના-વિધો મહાન્ ।
તતોડભ્યાસે વર્ધમાને શ્રૂયતે સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મકઃ ॥ ૮૪ ॥

આદૌ જલધિ-જીમૂત-ભેરી-ઝર્ઝર-સમ્ભવાઃ ।
મધ્યે મર્દલ-શડ્ખોત્થા ઘણ્ટા-કાહલજાસ્તથા ॥ ૮૫ ॥

અન્તે તુ કિઙ્કિણી-વંશ-વીણા-ભ્રમર-નિઃસ્વનાઃ ।
ઇતિ નાનાવિધા નાદાઃ શ્રૂયન્તે દેહ-મધ્યગાઃ ॥ ૮૬ ॥

મહતિ શ્રૂયમાણોડપિ મેઘ-ભેર્ય-આદિકે ધ્વનૌ ।
તત્ર સૂક્ષ્માત્સૂક્ષ્મતરં નાદમેવ પરામૃશેત્ ॥ ૮૭ ॥

ઘનમુત્સૃજ્ય વા સૂક્ષ્મે સૂક્ષ્મમુત્સૃજ્ય વા ઘને ।
રમમાણમપિ ક્ષિપ્તં મનો નાન્યત્ર ચાલયેત્ ॥ ૮૮ ॥

યત્ર કુત્રાપિ વા નાદે લગતિ પ્રથમં મનઃ ।
તત્રૈવ સુસ્થિરીભૂય તેન સાર્ધં વિલીયતે ॥ ૮૯ ॥

मकरन्दं पिबन्मृङ्गी गन्धं नापेक्षते यथा ।
नादासक्तं तथा चित्तं विषयान्नडि काङ्क्षते ॥ ९० ॥
मनो-मत्त-गण्डेन्द्रस्य विषयोद्धान-चारिणः ।
समर्थोऽयं नियमने निनाद-निशिताङ्कुशः ॥ ९१ ॥
भङ्गं तु नाद-बन्धेन मनः सन्त्यक्त-यापलम् ।
प्रयाति सुतरां स्थैर्यं छिन्न-पक्षः भगो यथा ॥ ९२ ॥
सर्व-चिन्तां परित्यज्य सावधानेन येतसा ।
नाद एवानुसन्धेयो योग-साम्राज्यमिच्छता ॥ ९३ ॥
नादोऽन्तरङ्ग-सारङ्ग-बन्धने वागुरायते ।
अन्तरङ्ग-कुरङ्गस्य वधे व्याधायतेऽपि य ॥ ९४ ॥
अन्तरङ्गस्य यमिनो वाजिनः परिधायते ।
नादोपास्ति-रतो नित्यमवधार्या ङि योगिना ॥ ९५ ॥
भङ्गं विमुक्त-याञ्चल्यं नाद-गन्धक-ज्जरणात् ।
मनः-पारदमाप्नोति निरालम्बाप्य-भेऽटनम् ॥ ९६ ॥
नाद-श्रवणतः क्षिप्रमन्तरङ्ग-भुजङ्गमम् ।
विस्मृतय सर्वमेकाग्रः कुत्रचिन्नडि धावति ॥ ९७ ॥
काष्ठे प्रवर्तितो वह्निः काष्ठेन सड शाम्यति ।
नादे प्रवर्तितं चित्तं नादेन सड वीयते ॥ ९८ ॥
घण्टादिनाद-सक्त-स्तब्धान्तः-करण-डरिणस्य ।
प्रडरणमपि सुकरं स्याच्छर-सन्धान-प्रवीणश्चेत् ॥ ९९ ॥
अनाडतस्य शब्दस्य ध्वनिर्यं उपलभ्यते ।
ध्वनेरन्तर्गतं ज्ञेयं ज्ञेयस्यान्तर्गतं मनः ।
मनस्तत्र लयं याति तद्विषणोः परमं पदम् ॥ १०० ॥
तावदाकाश-सङ्कुलो यावच्छब्दः प्रवर्तते ।
निःशब्दं तत्-परं ब्रह्म परमातेति गीयते ॥ १०१ ॥
यत्किञ्चिन्नाद-रूपेण श्रूयते शक्तिरेव सा ।
यस्तत्त्वान्तो निराकारः स एव परमेश्वरः ॥ १०२ ॥
एति नादानुसन्धानम्

સર્વે હઠ-લયોપાયા રાજયોગસ્ય સિદ્ધયે ।
 રાજ-યોગ-સમારૂઢઃ પુરુષઃ કાલ-વચ્ચકઃ ॥ ૧૦૩ ॥
 તત્ત્વં બીજં હઠઃ ક્ષેત્રમૌદાસીન્યં જલં ત્રિભિઃ ।
 ઉન્મની કલ્પ-લતિકા સદ્ય એવ પ્રવર્તતે ॥ ૧૦૪ ॥
 સદા નાદાનુસન્ધાનાત્ક્ષીયન્તે પાપ-સંચયાઃ ।
 નિરઞ્જને વિલીયેતે નિશ્ચિતં ચિત્ત-મારુતૌ ॥ ૧૦૫ ॥
 શઙ્ખ-દુન્ધુભિ-નાદં ચ ન શ્ૃણોતિ કદાચન ।
 કાષ્ઠવજ્રજાયતે દેહ ઉન્મન્યાવસ્થયા ધ્રુવમ્ ॥ ૧૦૬ ॥
 સર્વાવસ્થા-વિનિર્મુક્તઃ સર્વ-ચિન્તા-વિવર્જિતઃ ।
 મૃતવત્તિષ્ઠતે યોગી સ મુક્તો નાત્ર સંશયઃ ॥ ૧૦૭ ॥
 ખાદ્યતે ન ચ કાલેન બાધ્યતે ન ચ કર્મણા ।
 સાધ્યતે ન સ કેનાપિ યોગી યુક્તઃ સમાધિના ॥ ૧૦૮ ॥
 ન ગન્ધં ન રસં રૂપં ન ચ સ્પર્શં ન નિઃસ્વનમ્ ।
 નાત્માનં ન પરં વેત્તિ યોગી યુક્તઃ સમાધિના ॥ ૧૦૯ ॥
 ચિત્તં ન સુખં નોજાગ્રત્સ્મૃતિ-વિસ્મૃતિ-વર્જિતમ્ ।
 ન ચાસ્તમેતિ નોદેતિ ચસ્થાસૌ મુક્ત એવ સઃ ॥ ૧૧૦ ॥
 ન વિજાનાતિ શીતોષ્ણં ન દુઃખં ન સુખં તથા ।
 ન માનં નોપમાનં ચ યોગી યુક્તઃ સમાધિના ॥ ૧૧૧ ॥
 સ્વસ્થો જાગ્રદવસ્થાયાં સુખવદ્યોડવતિષ્ઠતે ।
 નિઃશ્વાસોચ્છ્વાસ-હીનશ્ચ નિશ્ચિતં મુક્ત એવ સઃ ॥ ૧૧૨ ॥
 અવધ્યઃ સર્વ-શસ્ત્રાણામશક્યઃ સર્વ-દેહિનામ્ ।
 અગ્રાહ્યો મન્ત્ર-ચન્ત્રાણાં યોગી યુક્તઃ સમાધિના ॥ ૧૧૩ ॥
 યાવન્નૈવ પ્રવિશતિ ચરન્મારુતો મધ્ય-માર્ગે
 યાવદ્દિદુર્ન ભવતિ દૃઢઃ પ્રાણ-વાત-પ્રબન્ધાત્ ।
 યાવદ્ધ્યાને સહજ-સદૃશં જાયતે નૈવ તત્ત્વં
 તાવજ્જ્ઞાનં વદતિ તદિદં દમ્ભ-મિથ્યા-પ્રલાપઃ ॥ ૧૧૪ ॥
 ઇતિ હઠ-યોગ-પ્રદીપિકાયાં સમાધિ-લક્ષણં નામ ચતુર્થોપદેશઃ ।

Input by Jan Brzezinski in Balaram encoding

Converted to itx encoding by Ulrich Stiehl

——
haTha-yoga-pradIpikA
pdf was typeset on April 9, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

